DACIADA

DACIADA

Finalele juniorilor II la baschet

ECHIPELE C.S.Ș. DEJ (f) ȘI C.S.Ș. 1 ORADEA (m), ÎN FRUNTE

Cele mai bune echipe de juniori II la baschet și-au disputat, la Dej, turneele finale din cadrul Daciadei, în condiții organizatorice de excepție asigurate de organele locale, prin Clubul Sportiv Școlar. Întrecerea formațiilor feminine a fost câștigată de **C.S.Ș. Dej** (antrenor: Petre Stăvariu), urmată în clasamentul final de: 2. C.S.Ș. Mediaș, 3. C.S.Ș. Satu Mare, 4. C.S.Ș. Sf. Gheorghe, 5. C.S.Ș. Arad, 6. C.S.Ș. 5 Rapid București, 7. C.S.Ș. 2 Oradea 8. C.S.Ș. Brașov. La băieți, victoria a revenit echipei **C.S.Ș. 1 Oradea** (antrenor: Iosif Lajcsak), urmată de: 2. C.S.Ș. 5 București, 3. C.S.Ș. Ploiești, 4. C.S.Ș. Târgu Jiu, 5. C.S.Ș. Timișoara, 6. C.S.Ș. Târgu Mureș, 7. C.S.Ș. Bacău, 8. C.S.Ș. Arad.

La ambele turnee au avut loc dispute foarte echilibrate, iar ocupantele locurilor frunтașe au putut fi cunoscute doar după desfășurarea meciurilor ultimei reuniuni. O surpriză plăcută au produs-o formațiile masculine C.S.Ș. 1 Oradea, C.S.Ș. 1 București și C.S.Ș. Târgu Jiu, ocupante ale unor poziții onorante, înaintea citorva echipe din centre cotate mai bine în baschetul juvenil din țara noastră.

Premiile speciale oferite de organizatori au revenit următoarelor — **Erzsebet Ambrus** (C.S.Ș. Sf. Gheorghe) și **Alin Bicov** (C.S.Ș. Timișoara) — cei mai tehnici jucători și cosgeteri ai turneelor; **Monica Broșovschi** (C.S.Ș. Arad) — cea mai bună conducătoare de joc; **Simona Dărăban** (C.S.Ș. Satu Mare) și **Daniel Costea** (C.S.Ș. Târgu Jiu) — cele mai bune extreme; **Erzsebet Ambrus** și **Mircea Constantin** (C.S.Ș. Ploiești) — cei mai buni pivoți.

În legătură cu desfășurarea acestor turnee finale ale Daciadei, antrenorul federal **George Chiraleu** ne-a relatat : „Întrecerile au prilejuit afirmarea unor elemente deosebit de dotate, ca: **Dana Stăvariu, Daniela Iordăchioaia (C.S.Ș. Dej), Monica Broșovschi, Melinda Metzger (C.S.Ș. Arad), Simona Dărăban, Adrian Anghel (C.S.Ș. Satu Mare), Paula Ghiță (C.S.Ș. 2 Oradea), Larisa Serghei (C.S.Ș. 5 Rapid București), Mircea Constantin, Constantin Pălii (C.S.Ș. Ploiești), Alin Bicov (C.S.Ș. Timișoara), Luca Diaconescu, Mihai Petcu (C.S.Ș. 1 București), Daniel Costea (C.S.Ș. Târgu Jiu), Serban Sere, Attila Veres (C.S.Ș. 1 Oradea), Cosmina Costea (C.S.Ș. Brașov). Nu am amintit de Erzsebet Ambrus, deoarece această sportivă este de acum consacrată, ea făcând parte din reprezentativa țării, vicecampioană europeană la cadete și câștigătoare a „Turneului Prietenia". Îmbucurător este faptul că disputa băieților s-a apropiat, ca nivel tehnic și prin echilibrul de forțe dintre majoritatea finaliștilor, de cea a fetelor. Competitorii au beneficiat de splendidele terenuri ale bazei C.S.Ș. Dej, iar cinul vremea a fost nefavorabilă meciurile au fost găzduite de sălile Liceului industrial nr. 1 Dej și Școlii generale din comuna Cuzdrioara, ambele puse la punct în mod exemplar. Profit de prilej pentru a mulțumi și pe această cale organizatorilor pentru condițiile de excepție create participanților la această ediție a Daciadei pentru juniori II (cadeți)". (D. STĂNCULESCU)

O DEPLINĂ REUȘITĂ

(Urmare din pag. 1)

doș (Mureș) ; 17—19 ani : 1. Monica Buda (Arad), 2. Marcela Ionescu (Prahova), 3. Mirela Cimpeanu (Vîlcea) ; clasament pe echipe : 1. Arad, 2. Galați, 3. Brașov ; masculin, 14—16 ani : 1. Helmuth Konig (Timiș), 2. Ioan Miftode (Suceava), 3. Cristian Popa (Alba) ; 17—19 ani : 1. Richard Hoffman (Arad), 2. Szilard Sellgi (Timiș), 3. Alin Laco (Hunedoara) ; pe echipe : 1. Timiș, 2. Prahova, 3. Brașov ; clasament general : 1. Timiș, 2. Brașov, 3. Arad ; **Tir, feminin : 1. Alina Ancuța Merce (Arad), 2. Szillard-da Gegö (Bistrița Năsăud), 3.** Alina Popovici (Bihor) ; masculin : 1. Sorin Băjen (Buzău), 2. Adrian Mușat (Vrancea), 3. Noculev Danielet (Suceava) ; pe echipe : 1. Arad, 2. Vrancea, 3. Suceava ; **Rachetomodelism : 1. Nicolae Gheorghe (Giurgiu), 2.** Radu Ștefănescu (Sibiu), 3. Bogdănel Scripcă (Suceava) ; **Automodelism : 1. Alice Ardelean (Arad), 2. Richard Bertl (Timiș), 3.** Dan Negulescu (București) ; **Navomodelism : 1. Coroabă Simionescu (Vîlcea), 2. Marius Corneliu Novac (Dîmbovița), 3.** Cristian Claudiu Apolon (Tulcea) ; **Aeromodelism: 1.** Ioan Mihet (Hunedoara), 2. Csaba Szol (Bihor), 3. Endre Molnar (Mureș) ; clasament general modelism : 1. Vîlcea, 2. Dîmbovița, 3. Ilfov ; Radiocomandă, feminin : 1. Luminița Simona Dobre (Hunedoara), 2. Elena Mihăită (București), 3. Ecaterina Szekely (Constanța) ; masculin: 1. Gheorghe Sauciuc (Neamț), 2. Marin Ungur (Maramureș), 3. Cristian Boicu (Botoșani) ; clasament general : 1. Hunedoara, 2. Gorj, 3. Galați ; clasament general al Festivalului sporturilor tehnico-aplicative : 1. Galați, 2. Arad, 3. Suceava.

În campionatele pe echipe

CURSE DE MOTOCROS SAU CIRCUITE DE... OBSTACOLE ?

Se știe că organizarea curselor de motocros necesită un mare volum de muncă, începînd cu alegerea și marcajul terenului accidentat și terminînd cu amenajarea drumurilor de acces, a traseelor, aflate de regulă la marginea orașelor. În acțiunea pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare bunei desfășurări a întrecerilor, asociațiile sportive și cluburile cu găzduiesc de regulă campionate naționale sau competiții de nivel republican sînt sprijinite de factorii cu atribuții din localitățile respective, care adesea, printr-un efort colectiv, dobîndesc un remarcabil succes organizatoric și de public.

Toate ar fi fost bune și la locul lor dacă în ultima vreme nu ar fi apărut tendința ca organizatorii, mai ales cei **supus tehnicienii unor secții de motocros** să reducă (din dispoziția cui ?) din gradul de dificultate al unor trasee, care — prin renunțarea la porțiunile mai grele — au devenit mai mult arene de... obstacole. Vă referim la majoritatea traseelor, unde numărul mișcărilor de tramblaine — naturalele „coșcoașe", pante abrupte și alte elemente autentice de motocros ușurează vizibil misiunea piloților, care merg într-o manieră specifică circuitelor de viteză. Fiind mai puțin solicitați atît din fizic, cît și tehnic în concursurile interne, alergătorii fruntași, obișnuiți cu un tempo de... pas de vals, cînd evoluează peste hotare, pe trasee cu un desen mai dificil, nu pot face față ritmului alert impus de puternicii lor adversari.

Revenind la Campionatele Republicane pe echipe, aflate în plină desfășurare, trebuie să spunem că, spre deosebire de etapele anterioare de la Zărnești și, mai ales, de la Timișoara, duminica trecută, la Cîmpulung Muscel, cunoscutul antrenor de aici, **Valeriu Milea**, a ales, în pofida opoziției multor confrați, un traseu cu configurație autentică de motocros, cînd care dacă ar fi completată cu celelalte amenajări auxiliare, ar putea rivaliza cu cele mai competitive baze ale genului. Unii antrenori n-au vrut, de teama durității terenului, să semneze procesul de omologare a traseului, alții au susținut că este prea ingust și nu se pot efectua depășiri, iar cei mai mulți n-au fost de acord cu locul de start, pentru că se afla în pantă. Întrecerile au arătat însă că realitatea este alta: **evoluînd pe un traseu complet, de natură să... radiografieze integral potențialul alergătorilor, a ieșit la iveală decalajul valoric existent între piloții amatori și cei semi-profesioniști**, diferențiați **tocmai prin disponibilitățile de exprimare chiar pe parcursul aceleiași manșe.** Bunăoară, pasionantul „duel" de la clasa celor mai puternice mașini (250 cmc — serioni) dintre echipele Torpedo Zărnești și Steaua, despărțite doar de cîteva puncte în clasamentul general, a dovedit că tinerii **Fl. Pop (S) și D. Titilencu (T)**, angajați din start în lupta pentru întîietate, sînt superiori cu o clasă tuturor adversarilor. La rîndul lor, **Al. Iliieș (S)** și **P. Titilencu (T)**, angrenați în disputa pentru locul III, s-au distanțat apreciabil de restul concurenților. Se poate afirma, deci, că traseul de la Cîmpulung-Muscel a fost triat alergătorii după calitățile lor și specializatea cu care s-au pregătit. Așadar, adăugînd-se tuturor acestor calități și hazardul natural, „coșcoașe", pante abrupte și alte elemente autentice de motocros ușurează vizibil misiunea piloților, care merg într-o manieră specifică circuitelor de viteză. Fiind mai puțin solicitați atît din fizic, cît și tehnic în concursurile interne, alergătorii fruntași, obișnuiți cu un tempo de... pas de vals, cînd evoluează peste hotare, pe trasee cu un desen mai dificil, nu pot face față ritmului alert impus de puternicii lor adversari.

Revenind la Campionatele Republicane pe echipe, aflate în plină desfășurare, trebuie să spunem că, spre deosebire de etapele anterioare de la Zărnești și, mai ales, de la Timișoara, duminica trecută, la Cîmpulung Muscel, cunoscutul antrenor de aici, **Valeriu Milea**, a ales, în pofida opoziției multor confrați, un traseu cu configurație autentică de motocros, cînd care dacă ar fi completată cu celelalte amenajări auxiliare, ar putea rivaliza cu cele mai competitive baze ale genului. Unii antrenori n-au vrut, de teama durității terenului, să semneze procesul de omologare a traseului, alții au susținut că este prea ingust și nu se pot efectua depășiri, iar cei mai mulți n-au fost de acord cu locul de start, pentru că se afla în pantă. Întrecerile au arătat însă că realitatea este alta: **evoluînd pe un traseu complet, de natură să... radiografieze integral potențialul alergătorilor, a ieșit la iveală decalajul valoric existent între piloții amatori și cei semi-profesioniști**, diferențiați **tocmai prin disponibilitățile de exprimare chiar pe parcursul aceleiași manșe.** Bunăoară, pasionantul „duel" de la clasa celor mai puternice mașini (250 cmc — serioni) dintre echipele Torpedo Zărnești și Steaua, despărțite doar de cîteva puncte în clasamentul general, a dovedit că tinerii **Fl. Pop (S)** și **D. Titilencu (T)**, angajați din start în lupta pentru întîietate, sînt superiori cu o clasă tuturor adversarilor. La rîndul lor, **Al. Iliieș (S)** și **P. Titilencu (T)**, angrenați în disputa pentru locul III, s-au distanțat apreciabil de restul concurenților. Se poate afirma, deci, că traseul de la Cîmpulung-Muscel a fost triat alergătorii după calitățile lor și specializatea cu care s-au pregătit. Așadar, adăugînd-se tuturor acestor calități și hazardul natural, „coșcoașe", pante abrupte și alte elemente autentice de motocros ușurează vizibil misiunea piloților, care merg într-o manieră specifică circuitelor de viteză. Fiind mai puțin solicitați atît din fizic, cît și tehnic în concursurile interne, alergătorii fruntași, obișnuiți cu un tempo de... pas de vals, cînd evoluează peste hotare, pe trasee cu un desen mai dificil, nu pot face față ritmului alert impus de puternicii lor adversari.

„OBSTACOLELE" EXIGENȚEI

(Urmare din pag. 1)

Urmărite cu maxim interes de către mile de spectatori, întrecerile de obstacole n-au adus reprezentanților noștri nici un titlu. Înregistrîndu-se în această direcție o neplăcută... premieră. Faptul, simptomatic pînă acum, s-a cronicizat în ceea ce-i privește pe seniori (ultima victorie în 1983 la individual și 1984 la echipe) și juniori (1983 — individual, 1982 — echipe). Ni se poate spune că nu ținem seama de faptul că juniorul **Răzvan Bozan** — cel mai bun din echipa tînără, impresionînd-o pe **Valentin Velea** — a pierdut titlul la o diferență de 0,12 p, un handicap minim, cînd o „bară" valorează 4 p, iar o derobare 3 p. Este adevărat, dar aceasta este o excepție, care nu afectează fondul problemei, acela al unor evoluții în care gresează în conducerea cailului, în abordarea unui anume tip de obstacole sau combinații au fost vizibile (a se vedea, în special Magda Isopescu sau Silviu Mihai). Dar toate acestea au ieșit și mai mult în evidență acolo unde ele li trebuit să fie mai puține, adică la seniori (!), din păcate, din nou, deoarece de o formă coresunzătoare, locul 2 la echipe fiind mai mult rodul împrejurării și nu al unor evoluții satisfăcătoare. Nici unul din cele componentii de bază — **Al. Bozan, M. Neagu, R. Ilioi, I. Bucur** — a căror experiență este binecunoscută nu se poate lăuda cu un parcurs bun, în disputa pentru podium la individual afîlndu-se **„rezervele", Marian Feraru**, care a clacat în ultima probă, și **Ștefan Stoica**, după un debut foarte bun pierzîndu-se într-un anonimat. Senioarele — această categorie medaliată cu aur la ultimele ediții și care se vede acum trecută în umbră — au fost și ele foarte aproape de încă un titlu, dar pe de o parte neintroducerea în prima echipă a **Izabelei Nădășan** (cu un foarte meritos loc 4 în final și mereu printre cele mai bune la testele de verificare), în locul cărela a fost preferată Cristina Ciocan, după considerente care ne scapă, iar pe de alta evoluțiile foarte oscilante ale Ioanei David și Marianei Moiset au dus la cele 2,47 de diferență de echipa învingătoare. În timp ce la individual, fosta deținătoare a titlului, Ligia Ilin (singură constantă la un nivel meritoriu), a pierdut șansa readucerii performanței după primul parcurs al ultimei probe.

Desigur, cauzele acestor neîmpliniri sînt numeroase. Una vizează modul în care se desfășoară competițiile interne. Scriam nu demult că nu unul dintre concursurile noastre nu se desfășoară după sistemul balcanic. Ni s-a reproșat atunci că aceasta privește doar problema arbitrajului, grija concurenților fiind să treacă doar... obstacolele. Iată că n-a fost așa, fiind pregnant faptul că și cunoașterea condițiilor tehnice are o influență hotărîtoare asupra evoluției în sine a sportivilor. Oare în Cupa României sau Cupa Federației nu se poate aplica acest sistem ? Alte cauze țin și de modul cum au fost efectuate pregătirile, cum s-a creat condiții au fost exersate unele combinații, unele sărituri etc., cum nu pot fi trecute cu vederea nici criteriile după care au fost alcătuite echipele, cu deosebire cea feminină și cea a seniorilor. Desigur, nu poate fi omisă nici valorea garniturii de cai care, an de an, se dăruiește la concursurile internaționale, din suficient de multe motive, unele (selecție, pregătire rațională ș.a.) fiind cunoscute și ignorate de mult timp.

Iată, așadar, doar cîteva din direcțiile ce se impun a fi analizate în perioada următoare — sezonul competițional se apropie foarte mult de sfîrșit — pentru a putea fi luate grabnice măsuri de redresare a acestui sport cu îndelungi și frumoase tradiții, dar care bate pasul pe loc, prea multi fiind cei care promit sprijin eficient și prea puțini cei care cu adevărat fac treabă.

Întrecerea pe asociație și... primii muguri în performanță

ȘAHIȘTII DE LA ELECTROTEHNICA BISTRIȚA, ÎN PLINĂ AFIRMARE

La nivel de cerc, inițial, de secție, cum a fost statuată ulterior, activitatea șahistă de la I.P.E. (întreprinderea de produse electrotehnice) din municipiul Bistrița cunoaște, în ultimii 3 ani, o dezvoltare remarcabilă. Începutului, cu anonime partide între reprezentanții unor secții și sectoare de producție, cu campionate pe asociație, i-au urmat multe alte, la nivelul orașului și al județului, teste necesare pentru descoperirea și nominalizarea celor ce aveau să reprezinte Electrotehnica Bistrița în competiții oficiale. În speță, dacă vizăm viitorul apropiat, în Divizia B, foarte curînd, la Vatra Dornei.

Un concurs de amploare, în organizarea șahiștilor de aici, încheiat recent, s-a înscris, de asemenea, în acest efort de clarificare a ierarhiilor, cum ne-a dat de înțeles secretarul secției dă șah, Petre Tudorache. Un concurs care a dat cîștig de cauză lui Iosif Gheng, cu 9 victorii din 11 runde. Concursul a avut, însă, un caracter mult mai larg, urmărind totodată să aducă în fața spectatorilor de la Casa Tinerețului o serie de șahiști experimentați, din județ și din țară. Cazul lui Ion Glodeanu (Callatis Litoral), C. Butnaru (Petrolul Ploiești) și A. Stratan (Spartac București) clasați, în această ordine, în turneul principal rezervat maeștrilor și candidaților de maeștri. A fost o reușită popularizare a șahului, asa cum aveau să facă și participanții de la categoria I: Cristina Nicolcea — C.S.Ș. I București, Simona Simion — Electrotehnica Bistrița și Daniela Manu — Petrolul Ploiești în cazul fetelor, Ș. Nițoiu — I.G.O. Bistrița, Șt. Mușat — Callatis Litoral și Fl. Petrescu — Constructorul Ploiești, dacă ne referim la băieți.

„Un concurs care atestă multă maturitate din partea organizatorilor și ambiția de a-i ajunge repede în rîndul secțiilor de frunte din țara noastră", apreciază de comun acord arbitrii delegați de federație, Elena Răducanu și Vasile Munteanu. Aceasta vrea să însemne o mențiune nu numai pentru conducerea secției de șah (ing. Vasile Podină), sau a întreprinderii (director, ing. Valeriu Bodean, totodată președintele asociației sportive), ci și pentru C.J.E.F.S. Bistrița-Năsăud și comisia de resort.

Șahiștii de la Electrotehnica Bistrița au proiecte mult mai cutezătoare: promovarea în prima divizie, crearea unor centre de pregătire a copiilor și juniorilor, inițierea unui turneu internațional.

T. BRĂDĂȚEANU

Divizia A la handbal feminin

HIDROTEHNICA CONSTANȚA — CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA 21-20

Mult mai greu decît arată scorul au cîștigat gazdele, care, de la început, s-au angrenat în jocul obiectiv-tactic al oaspetelor, care au condus pe tabela de scor pînă în min. 45. Cîteva mutații în formația Hidrotehnica făcute de antrenorul, cu trecerea lui **Tudoran** pe extremă și a lui Cămui în centru, au activizat acțiunile handbaliștelor de pe malul mării, care au preluat conducerea și au cîștigat la limită. De remarcat slaba evoluție a ambilor portari ai gazdelor, care au permis **Vioricăi Cojocăriță** să înscrie nu mai puțin de 10 goluri ! Au marcat : Cazacu 7, Cămui 5, **Tudoran** 4, Iovănescu 3, Raita 2, respectiv Cojocăriță 10, Palici 4, Tomulcea 2, Ștefanovici 2, Torjoc 1, Igna 2.

Arbitri: Plești — V. Sighicea (Rm. Vîlcea).

Cornel POPA — coresp.

Pe patru roți

PE ȘOSELELE CLUJULUI

Cea de a cincea etapă (din sase) a campionatului — **Raliul Avram Iancu** — se desfășoară la sfîrșitul acestei săptămîni pe șoselele județului **Cluj**. Cei mai buni specialiști ai genului se vor întrece pe un traseu lung de 468,1 km, din care doar 251 km sînt pe asfalt, restul pe șosele nemodernizate, drumuri forestiere, special alese. Plecarea și sosirea — vineri (ora 9,01, respectiv ora 20,00) — vor avea loc din Cluj-Napoca (zona Casei Tineretului). Ce va face de astădată echipajul **I. Balint — C. Zărnescu**, învingător pînă acum în trei raliuri (din patru disputate) ?

RALIUL APPULUM '89

Raliul Appulum '89 s-a desfășurat în județul **Alba**, cluiul de aici fiind pentru prima dată organizator. Traseul de 277,6 km al Raliului Appulum, au pornit să-l străbată 71 de echipaje, dar 1-au terminat doar 54. În final, pe primele trei locuri — individual: grupa „A": **I. V. Iosub — L. Ulian** (ITA Suceava), 2. C. Ilie — M. Stîncă (CJAK Oltcit Craiova), 3. I. Giurgiuveanu — M. Barbu (ICIM Brașov) ; gr. „C" (ordine identică și în clasamentul general): **1. S. Morariu — R. Roventa** (Dacia Colibași), 2. A. Borta — P. Chichernea (Tractorul Brașov), 3. A. Dănescu — C. Voiculet (Calculatorul București) ; echipe — **I. Turdeana Turda**, 2. CJAK Oltcit Craiova, 3. Tractorul Brașov. **S. Morariu — R. Roventa** au învins, deci, în al patrulea raliu consecutiv de Divizia B.

CE DACĂ-I MAȘINA DEFECTĂ ?

Inexplicabil ! Există echipaje care se prezintă pentru a concura în dificilele raliuri cu mașini ce nu întrunesc condițiile tehnice cerute. Sistem de frînare defect, bare de susținere interioare — inexistente, lipsa întrerupătorului electric general etc. Și, firese, la revizia tehnică mașinile sînt respinse. La Raliul ARO Muscel, s-au respins 11, în Raliul Appulum 3. Ce spun sportivii ? Cer clemență și permisiunea să alerge oricum. Ce curios ! parcă s-ar răga să fie lăsați să se... accidenteze ! ?

REȘIȚA — ÎN SERIE

Reședința județului Caraș Severin, Reșița, cunoscută ca mare... prietenă a sporturilor mecanice, va găzdui în perioada imediat următoare trei interesante concursuri automobilistice: 7—8 septembrie, în Valea Domanului, **viteză în coastă**; 9—10 septembrie, pe străzile orașului, **viteză pe circuit**; 14—17 septembrie, cea de a patra etapă a **Concursului Prietenia** la viteză pe circuit. Succes organizatorilor și sportivilor !

PĂCĂLEALA N-A PRINS

Echipajul V. Barbu — V. Patrichie, de la **CJAK Piatra Neamț**, a concurat în Raliul Appulum în cadrul grupei „A" și s-a clasat pe locul III. În loc de felicitare, echipajul a fost însă... descalificat. De drept. Mașina, loc. Oltcit 1 100 cmc, avea — s-a constatat după terminarea cursei — carburator de 1.300 ! Mașina a străluci pe bune, în schimb peste echipajul s-au lăsat... norii nesportivității.

După Setubal și Nitra

FOTBAL

ESTE ABSOLUT NECESARĂ FORTIFICAREA ATACULUI

Sigur că dominanta partidei de la Nitra, ca și a celei de la Setubal, a fost prezența dulce manse cu Danemarca. Dar, indiferent de profilul unui meci, e lăsată și o altă dominantă de care nu putem face abstracție. Este vorba de prestigiul cîștigat de fotbalul nostru în ultimii ani, se-spate ani și care ne face să nu privim cu indiferență felul în care „tricolorii" se prezintă pe gazon. Iar faptul că publicul de la Nitra a primit cu o rumoare admirativă rostirea numelor unui Lăcătuș sau Hagi la microfon ne-a demonstrat că „publicul sfie" cu atît mai mult cu cît antrenorul meciului lucat de Steaua la Praga, cu Sparta adusese în prim-plan cel puțin doi jucători de talie europeană. La Nitra, echipa României a lucat cu cei mult o jumătate din valoarea ei. O recunoaște, sportiv și antrenorul Jenei : „Dacă la Setubal echipa noastră a urcat spre 60—70 la sută din valoare, aici, la Nitra am coborît spre 40—50 la sută". Care să fie cauza sau cauzele ? Greu ca la Nitra am fost obosiți, ne spunea Rednic — după o călătorie cu escale la Geneva, Zürich, Viena, plus o audiență nocturnă dincolo de miezul nopții. Nu e posibil să te refaci după 14 ore. La prima vedere s-ar părea că explicația e justificată. Ea ar fi confirmată și de faptul că fotbaliștii noștri au lucat bine primele douăzeci de minute, pentru a coborî apoi destule trepte spre final. Din păcate, profilul meciului de la Setubal a avut tot un start bun, pentru ca după pauză forcînd... doar 25 de minute și de minute să se impună cu prisosință. Și cum la Setubal nu se poate vorbi de oboseală, cauzele trebuie căutate în altă parte.

Elementul comun celor două partide este — și asta o recunoaște tot cel prezenți, inclusiv jucătorii noștri — lipsa unui atacului, lăsat pe seama lui Lăcătuș și a „celulait virf" Hagi. Dar Hagi s-a dovedit încă o dată un as al pentimului, la sezon spre poarta adversă, după care... Ce spune Hagi ? „Într-adevăr, mi-e foarte greu să joc rolul virfului. Nu pot deveni virf peste noapte. Cămătaru sau Piturcă au „tras" vreo zece ani pînă cînd au devenit „virfuri" de care să se ocupe cîte doi apărători. Pe teren propriu, mă mai descurca, dar afară e mult mai greu, nu ales că nici linia de mijloc nu vine la sprijin, așa cum au făcut Hașek și Chovanec".

Ajungînd aici, trebule să ne gîndim și la desenul simplist din jocul liniei de mijloc. În care Gică Popescu descrie doar linii drepte, care nu prea deruteaza apărarea adversă. Ilie Dumitrescu, nu mai are libertatea de mișcare din partidele cu Sparta tak sau Göteborg, cînd Piturcă, sărind „fals", ca la plasa de volei, lărgea mult unghiul de Steaua la Praga, cu Sparta adusese în prim-plan cel puțin doi jucători de talie europeană. La Nitra, echipa României a lucat cu cei mult o jumătate din valoarea ei. O recunoaște, sportiv și antrenorul Jenei : „Dacă la Setubal echipa noastră a ur-

Portugalia — România 0—0. *Încearcă să contraatace linia de fund, prin* Rotariu *(la balon)* și Andone. Foto : Nuno FERRARI — „Bola"

cat spre 60—70 la sută din valoare, aici, la Nitra am coborît spre 40—50 la sută". Care să fie cauza sau cauzele ? Greu ca la Nitra am fost obosiți, ne spunea Rednic — după o călătorie cu escale la Geneva, Zürich, Viena, plus o audiență nocturnă dincolo de miezul nopții. Nu e posibil să te refaci după 14 ore. La prima vedere s-ar părea că explicația e justificată. Ea ar fi confirmată și de faptul că fotbaliștii noștri au lucat bine primele douăzeci de minute, pentru a coborî apoi destule trepte spre final. Din păcate, profilul meciului de la Setubal a avut tot un start bun, pentru ca după pauză forcînd... doar 25 de minute și de minute să se impună cu prisosință. Și cum la Setubal nu se poate vorbi de oboseală, cauzele trebuie căutate în altă parte.

Elementul comun celor două partide este — și asta o recunoaște tot cel prezenți, inclusiv jucătorii noștri — lipsa unui atacului, lăsat pe seama lui Lăcătuș și a „celulait virf" Hagi. Dar Hagi s-a dovedit încă o dată un as al pentimului, la sezon spre poarta adversă, după care... Ce spune Hagi ? „Într-adevăr, mi-e foarte greu să joc rolul virfului. Nu pot deveni virf peste noapte. Cămătaru sau Piturcă au „tras" vreo zece ani pînă cînd au devenit „virfuri" de care să se ocupe cîte doi apărători. Pe teren propriu, mă mai descurca, dar afară e mult mai greu, nu ales că nici linia de mijloc nu vine la sprijin, așa cum au făcut Hașek și Chovanec".

Ajungînd aici, trebule să ne gîndim și la desenul simplist din jocul liniei de mijloc. În care Gică Popescu descrie doar linii drepte, care nu prea deruteaza apărarea adversă. Ilie Dumitrescu, nu mai are libertatea de mișcare din partidele cu Sparta tak sau Göteborg, cînd Piturcă, sărind „fals", ca la plasa de volei, lărgea mult unghiul de Steaua la Praga, cu Sparta adusese în prim-plan cel puțin doi jucători de talie europeană. La Nitra, echipa României a lucat cu cei mult o jumătate din valoarea ei. O recunoaște, sportiv și antrenorul Jenei : „Dacă la Setubal echipa noastră a urcat spre 60—70 la sută din valoare, aici, la Nitra am coborît spre 40—50 la sută". Care să fie cauza sau cauzele ? Greu ca la Nitra am fost obosiți, ne spunea Rednic — după o călătorie cu escale la Geneva, Zürich, Viena, plus o audiență nocturnă dincolo de miezul nopții. Nu e posibil să te refaci după 14 ore. La prima vedere s-ar părea că explicația e justificată. Ea ar fi confirmată și de faptul că fotbaliștii noștri au lucat bine primele douăzeci de minute, pentru a coborî apoi destule trepte spre final. Din păcate, profilul meciului de la Setubal a avut tot un start bun, pentru ca după pauză forcînd... doar 25 de minute și de minute să se impună cu prisosință. Și cum la Setubal nu se poate vorbi de oboseală, cauzele trebuie căutate în altă parte.

Elementul comun celor două partide este — și asta o recunoaște tot cel prezenți, inclusiv jucătorii noștri — lipsa unui atacului, lăsat pe seama lui Lăcătuș și a „celulait virf" Hagi. Dar Hagi s-a dovedit încă o dată un as al pentimului, la sezon spre poarta adversă, după care... Ce spune Hagi ? „Într-adevăr, mi-e foarte greu să joc rolul virfului. Nu pot deveni virf peste noapte. Cămătaru sau Piturcă au „tras" vreo zece ani pînă cînd au devenit „virfuri" de care să se ocupe cîte doi apărători. Pe teren propriu, mă mai descurca, dar afară e mult mai greu, nu ales că nici linia de mijloc nu vine la sprijin, așa cum au făcut Hașek și Chovanec".

Ajungînd aici, trebule să ne gîndim și la desenul simplist din jocul liniei de mijloc. În care Gică Popescu descrie doar linii drepte, care nu prea deruteaza apărarea adversă. Ilie Dumitrescu, nu mai are libertatea de mișcare din partidele cu Sparta tak sau Göteborg, cînd Piturcă, sărind „fals", ca la plasa de volei, lărgea mult unghiul de Steaua la Praga, cu Sparta adusese în prim-plan cel puțin doi jucători de talie europeană. La Nitra, echipa României a lucat cu cei mult o jumătate din valoarea ei. O recunoaște, sportiv și antrenorul Jenei : „Dacă la Setubal echipa noastră a ur-

problemei : „Atăm prea mult. Mările echipe au nevoie de două-trei ocazii pentru a marca unul sau două goluri Nouă ne trebuie 10 sau 15".

Ce urmează de acum încolo pînă la 11 octombrie ? Antrenorul Jenei comentează : „Eu răm la părerea că evoluția echipei noastre a fost marcată în primul rînd de o anume lipsă de prestare fizică. Acum, jucătorii trebuie să se... autodepășească în jocurile de campionat și în cupele europene, știut fiind că cele cinci sau șase zile pe care le vom avea la dispoziție înainte de Copenhaga vor fi consacrate ultimelor sfeșuiri »

Părerea noastră e că fortificarea numerică a apărării a contribuit la diminuarea forței ofensive. De altfel, unele erori — și nu numai la cele două goluri de la Nitra — sugerează faptul că nu densitatea apărării, ci relațiile dintre apărători sînt esențiale. În afară de asta, reînchegarea liniei de mijloc, fără un tribut atît de mare plătit apărării, va putea da aripii atacului. În fond, nu se poate aștepta scurgerea celor 90 de minute, în speranța unui 0—0... Acest lucru s-a întîmplat la Atena. Dacă nu se face parte din altă categorie...

Intuitor tuturor acestor calcule, este momentul să le reamintim atît „tricolorilor" că participarea la un turneu final al C.M. este marcele vis al oricărui fotbalist, cum spunea și Hagi în seara meciului de la Nitra, parcă pentru a sublinia că el rămîne convins că echipa națională a României va fi la Italia. Dar pentru asta e nevoie de stringerea rîndurilor, de recunoașterea faptului că în această toamnă MONDIALUL este marele obiectiv al celor „tricolorii" vor și să-și apere prestigiul cîștigat cu atîta trudă în ultimii șase-șapte ani. Bineînțeles că apelul la ardoarea pură înnată a tuturor fotbaliștilor nu este suficient. Mai e nevoie — și nu e foarte ținziu — de crearea alibei în care să se adune acestе eforturi. A doua zi după Nitra, în zori, antrenorul Drăgușin, însoțit de operator, a plecat la Amsterdam, pentru a urmări echipa Danemarcei în meciul cu Olanda. O măsură perfect justificată — au fost și danezii la Nitra — dar trebuie să spunem că important e ca echipa noastră să-și cunoască la perfecție — în primul rînd ca — jocul.

Ioan CHIRILĂ

INEFICACITATE LA AMBELE PORȚI

„POLI"	0
FLACĂRA	0

TIMIȘOARA, 6 (prin telefon). Programată în devans, partida (din etapa a 3-a) dintre „Poli" din localitate și Flacăra Moreni, practic o „ultimă repetiție pentru oaspeți înaintea jocului-tur din cadrul „Cupei U.E.F.A.", cu F.C. Porto, a fost viu disputată. Amîndouă combatante au aruncat în luptă totul, încă din primele minute de joc. Mai insistentă în atac la început, echipa din Timișoara a dominat minute bune, fără a-și crea situații prea clare de gol, cele cîteva suturi expediate, aproape fără excepție, din afara careului de 16 m, fiind parate de tinărul și talentatul portar Tene. În min. 4, „Poli" a beneficiat de o lovitură liberă de la 18 m, perpendiculare pe poartă, dar balonul sutat de Pascu a trecut razant cu „transversala". În min. 8, Trăistaru a tras puternic ne în fos, din interiorul careului mare. Însă Tene a plonjat și a reținut la colțul de jos, din stînga porții. Peste două minute, Timofte II, într-o poziție favorabilă, a șutat imprecis, Timișorenii și-au intensificat atacurile, însă, înfruntînd totuși dificultăți la finalizare și datorită asezării bine grupate a apărării din fată, în frunte cu Butufei. În min. 18, o acțiune a lui Timofte II, încheiată cu un șut puternic, ar fi putut duce la deschidere a scorului, dar Tene a scos de sub „transversală" în corner. Nici Casuba, peste două minute, nu-l va învinge cu o lovitură plasată. În continuare, Flacăra va echilibra jocul și își va crea mai multe ocazii de a înscrie, dar fără a reuși să patrundă în poarta lor, vor „rude" din nou ritmul, împingînd treptat desfășurarea spre mijlocul terenului. Ba, mai mult, în cîteva rînduri vor fi chiar mai periculosi pe atac. Pînă în final, am mai notat alte situații de a se înscrie, dar Chirită (min. 55), Lala (min. 63), D. Sava (min. 72 — lovitură liberă bine plasată, apărată de Almășan) și Timofte II (în penultimul minut al partidei — o altă „liberă", foarte periculoasă, „stopată" cu siguranță de Tene) nu au reușit să modifice tabela de marcaj. Un 0—0 care reflectă în mare măsură desfășurarea jocului și, mai ales, ineficacitatea ambelor echipe.

Gheorghe NERTEA

Stadion „1 Mai" ; teren foarte bun ; timp frumos ; spectatori — circa 20 000 ; Suturi : 12—8 (pe poartă : 6—2). Cornere : 11—5.

„POLI" : Almășan 7 — Pascu 7, Ionuț 7, Andreaș 7,5, C. Vargaș 7 — Bungău 6 (min. 65 Chiaba 0), Oloșutean 6, Timofte II 7, Trăistaru 6, Casuba 6.

FLACĂRA : Tene 7,5 — Purdea 6,5, Butufei 7, Beldie 7, Balaur I 6 — D. Sava 6, C. Pană III 7, Chirită 7 (min. 79 Călinoiu), Marcu 7 — Stere 5 (min. 46 Văideanu 6), Lala 6.

A arbitrat Ad. Porumboiu (Vaslui) ; la linie : C. Corocan (Reșița) și I. Toma (Piatra-Neamț).

Cartonașe galbene : BUNGĂU, C. PANĂ III, D. MĂNĂILA, MARCU, BALAUR I, CHIRIȚĂ.

La speranțe : 1—1 (1—0).

O REUȘITĂ COMPETIȚIE PENTRU COPII

Fotbalul... pitic rămîne în actualitate. Aproape că nu se săptămînă în care să nu se încheie sau să se dea startul într-o competiție rezervată copiilor. Această vacanță mare a anului școlar, acum pe sfîrșite, a favorizat organizarea întrecerilor la cel mai îndrăgit dintre spor